Ścieżka przyrodnicza - Dołhobyczów

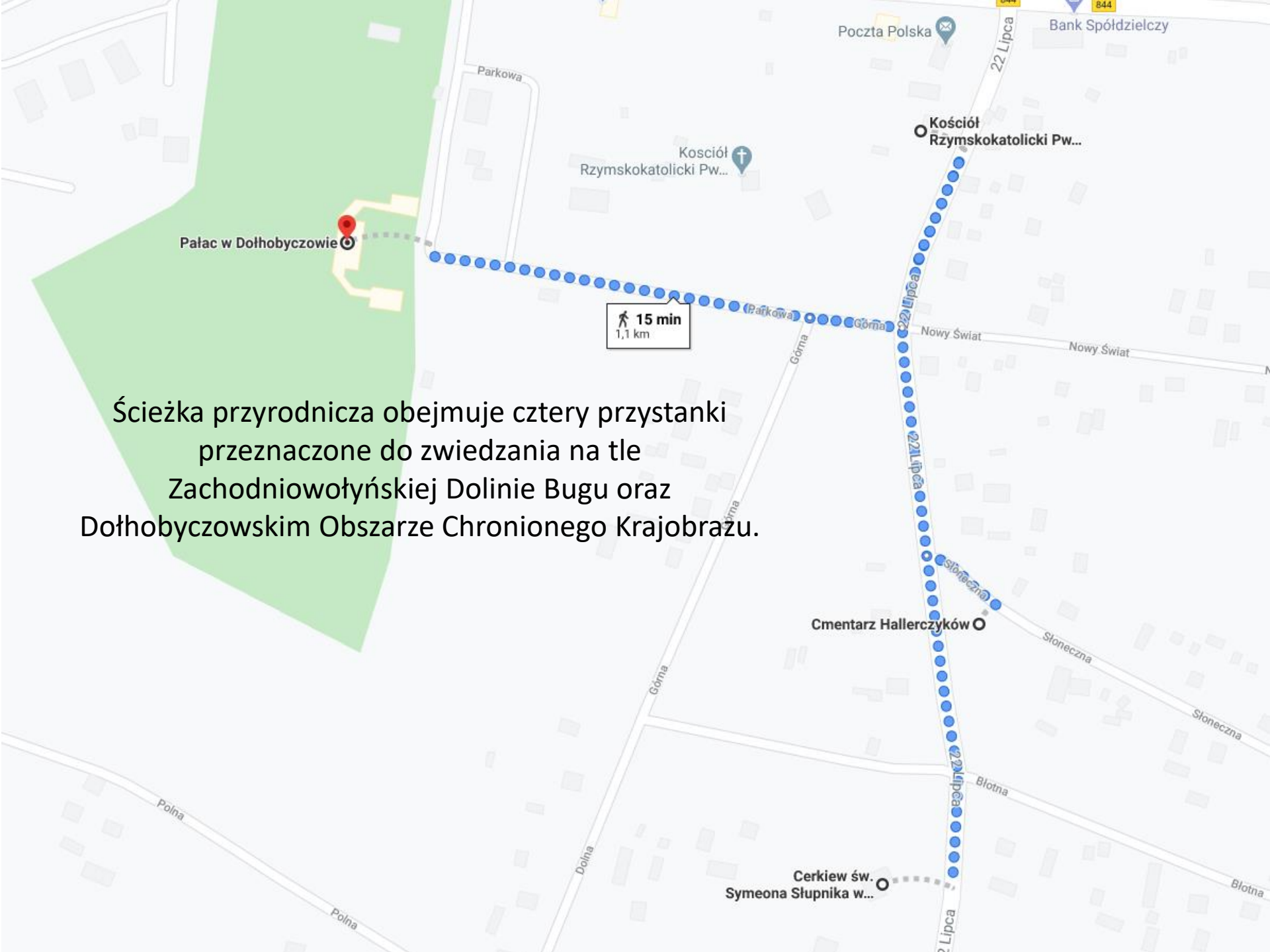

Ścieżka przyrodnicza obejmuje cztery przystanki przeznaczone do zwiedzania na tle Zachodniowołyńskiej Dolinie Bugu oraz Dołhobyczowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu.

1.

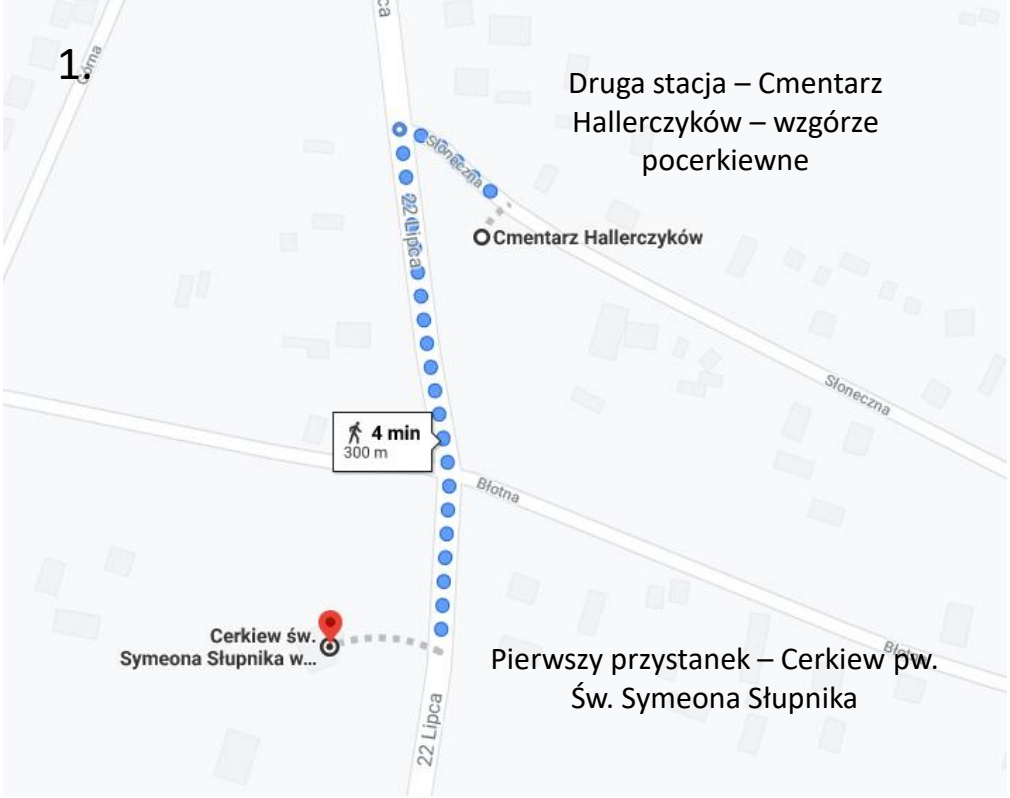

Druga stacja – Cmentarz Hallerczyków – wzgórze pocerkiewne

Pierwszy przystanek – Cerkiew pw. Św. Symeona Słupnika

2.

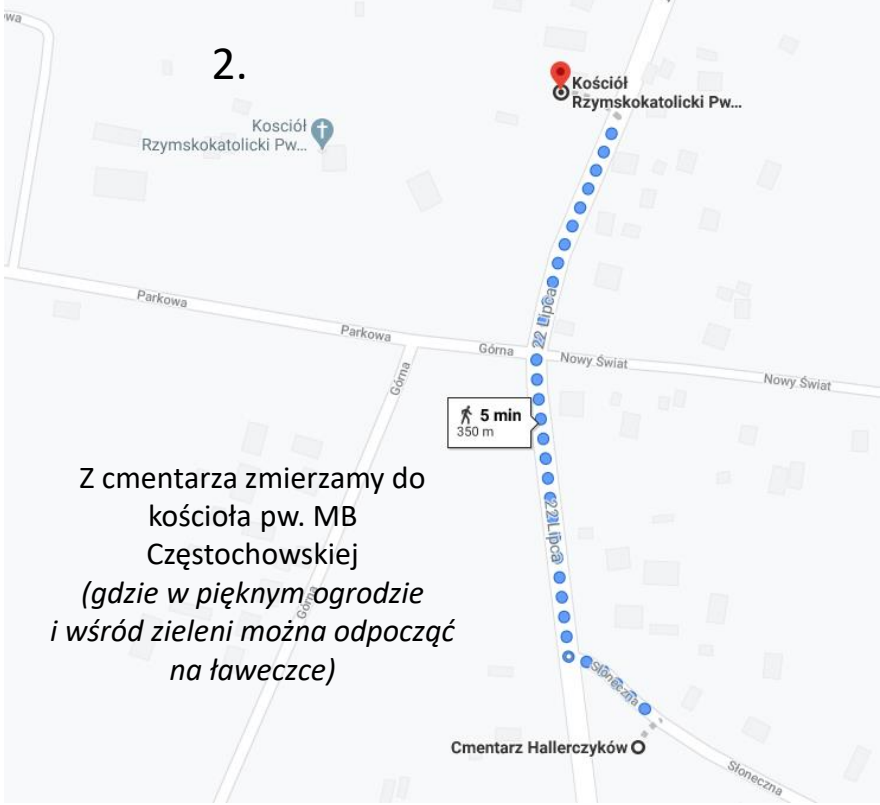

Z cmentarza zmierzamy do kościoła pw. MB Częstochowskiej *(gdzie w pięknym ogrodzie i wśród zieleni można odpocząć na ławeczce)*

3.

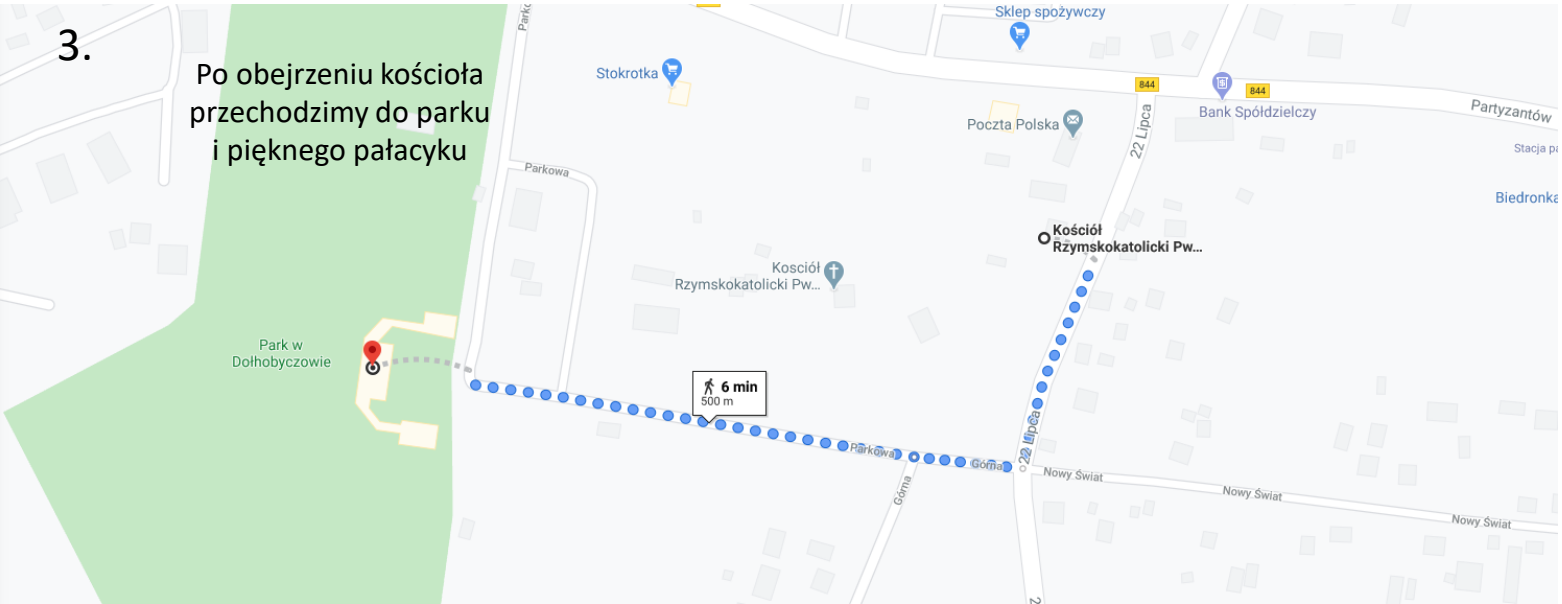

Po obejrzeniu kościoła przechodzimy do parku i pięknego pałacyku

gotania

Gmina Dołhobyczów

Murowana cerkiew prawosławna, wybudowana w stylu bizantyjskim, pw. św. Symeona Słupnika

Prawosławną cerkiew w Dołhobyczowie wybudowano w 1904 roku, zastępując jej drewnianą poprzedniczkę, którą strawił ogień. Jest budowlą wzniesioną na planie krzyża greckiego, ze środkową spłaszczoną kopułą, posadowioną na wydatnym tamburze. Ten właśnie element najbardziej zdradza inspirację architekturą bizantyjską. Po II wojnie światowej opuszczona i zaniedbana, w 2010 roku przeszła gruntowny remont, podczas którego odtworzono też jednorzędowy ikonostas.

SWISS CONTRIBUTION

Gmina Miejska Hrubieszów · Gmina Hrubieszów · Gmina Komarów-Osada · Gmina Mircze · Gmina Trzeszczany · Gmina Tomaszów Lubelski · Gmina Tyszowce · Gmina Uchanie · Gmina Werbkowice · Fundacja Rozwoju Lubelszczyzny

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Konfederacja Szwajcarska

CMENTARZ HALLERCZYKÓW
WZGÓRZE POCERKIEWNE

W miejscu tym od XV w. do pocz. XX w. znajdowała się parafialna cerkiew prawosławna, okresowo unicka (w czasach funkcjonowania Kościoła Greckokatolickiego 1596-1875), pod wezwaniem Św. Symeona Stołpnika. Pierwsza wzmianka na temat cerkwi pochodzi z roku 1472. Ostatni usytuowany tutaj drewniany budynek świątyni istniał w latach 1761-1904). Przy cerkwi ulokowany był cmentarz użytkowany do końca XIX w., później przeniesiony.

Pochówków dokonywano jeszcze w I poł. XX w., w tym, w okresie obydwu wojen światowych. Zachowany nagrobek prawosławny z 1913 roku, mogiła żołnierzy Wojska Polskiego poległych w czasie wojny polsko-bolszewickiej.

11 maja 1930 roku ekshumowano szczątki żołnierzy 25 pułku piechoty z Piotrkowa, poległych w okolicy Dołhobyczowa i pochowanych na tym cmentarzu.

Obiekt wpisany do rejestru zabytków pod numerem ZA/493.

Tablica sponsorowana jest przez Europejski Fundusz Rozwoju Wsi Polskiej

Od XVIII w. istniała w Dołhobyczowie parafia greckokatolicka.

Kościół, pw. MB Częstochowskiej z lat 1911-1914 z fundacji Świeżawskich, **(było to wotum wdzięczności Świeżawskich za udzielenie przez Stolicę Apostolską dyspensy od przeszkody małżeńskiej pokrewieństwa**).

Świątynia parafialna murowana z cegły, jednonawowa, neogotycka, na frontonie wysoka wieża. Przed kościołem kamienna figura MB Niepokalanie Poczętej, wystawiona przez właścicieli dóbr w Dołhobyczowie w r. 1905 jako wotum wdzięczności za ukaz tolerancyjny.

Pałac w Dołhobyczowie

Pałac zaprojektowany przez wybitnego architekta Antonia Corazziego dla znanego mecenasa i kolekcjonera sztuki Edwarda Rastawieckiego. **W otoczeniu zachowały się park krajobrazowy i interesująca zabudowa folwarczna.**

Obecne założenie pałacowo-parkowe zostało ukształtowane w kilku etapach w ciągu XIX w., na miejscu wcześniejszej siedziby. Na pocz. XIX w. Ludwik Rastawiecki zbudował parterowy, czteroalkierzowy dwór, który ok. 1837 r. został rozbudowany dla Edwarda Rastawieckiego według projektu słynnego architekta doby klasycyzmu Antonia Corazziego przy udziale architekta Antoniego Becka. W trakcie rozbudowy poszerzono i nadbudowano korpus główny, do którego na wzór „założeń palladiańskich" dobudowano po bokach ćwierćkoliste galerie łączące pałac z oficynami. Zapewne współcześnie z pałacem powstały pawilon gospodarczy (stajnia z wozownią) i spichlerz, a także inne (niezachowane) budynki gospodarcze. W 2. poł. XIX w. wzniesiono dom administratora. Zespół pałacowy został częściowo zniszczony podczas I i II wojny światowej. Pałac remontowano po 1953 r. i od lat 70. XX w., wprowadzając pewne przekształcenia. Po II wojnie światowej użytkowany przez PGR, ob. w rękach prywatnych, nieużytkowany.

Filmik z wnętrza ruiny

DOLHOBYCZOWSKIE
STOWARZYSZENIE
REGIONALNE

Murowany dom administrator

SWISS CONTRIBUTION

Na terenie Gminy Dołhobyczów oprócz chronionych gatunków roślin i zwierząt zostały ustanowione następujące formy ochrony przyrody:

1) Dołhobyczowski Obszar Chronionego Krajobrazu,
2) Rezerwat ,,Suśle Wzgórza",
3) Obszary Natura 2000: Dolina Środkowego Bugu PLB060003, Zachodniowołyńska Dolina Bugu PLH060035, Suśle Wzgórza PLH060019,
4) pomniki przyrody

Rezerwat „Suśle Wzgórza" i Lasy Dołhobyczowskie są dodatkowym elementem ścieżki do którego należy dojechać.

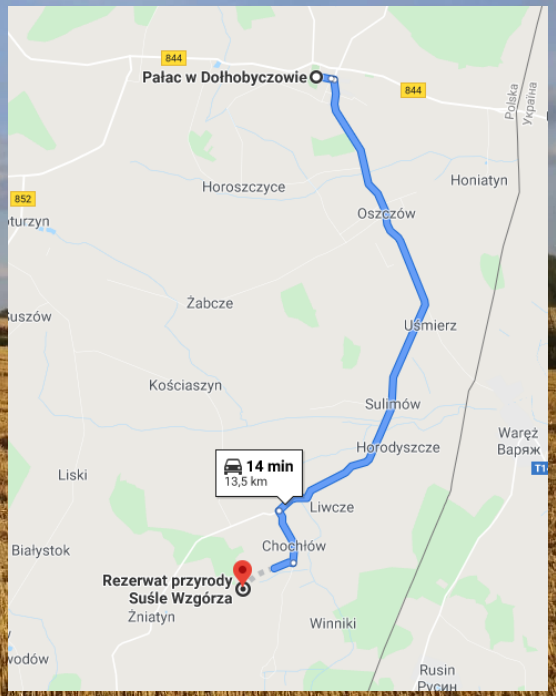

Obszar Natura 2000 „Zachodniowołyńska Dolina Bugu”

Żmijowiec czerwony *Echium russicum*

Fot. P. Chmielewski

Żołna *Merops apiaster*

Fot. P. Marczakowski

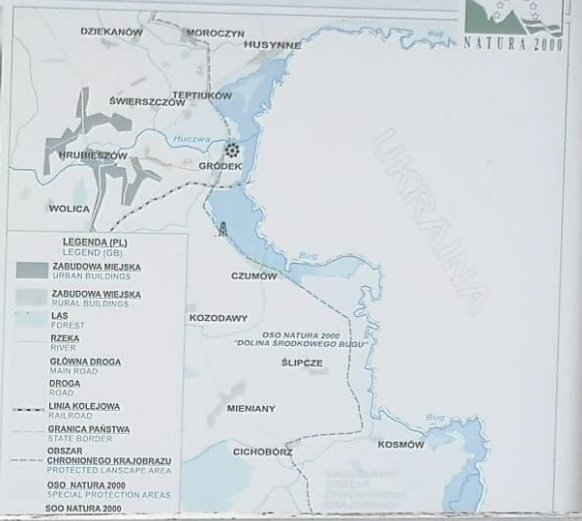

Tablica zrealizowana w ramach projektu „Ochrona muraw kserotermicznych w Polsce – teoria i praktyka” prowadzonego przez Klub Przyrodników oraz Regionalną Dyrekcję Ochrony Środowiska w Lublinie.

Projekt finansowany jest ze środków Instrumentu Finansowania Komisji Europejskiej LIFE+ oraz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Projekt graficzny, na zlecenie RDOŚ w Lublinie, wykonał ZamToP

Modraszek telejus *Phenagris telejus*

Fot. W. Michalczuk